

บทที่ ๓

ศึกษาแนวคิดทางการเมืองของไทยปัจจุบัน

เหตุการณ์รัฐประหารที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในประวัติศาสตร์การเมืองไทยมักจะอ้างเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันของรัฐบาลเป็นเหตุผลหนึ่งในการทำรัฐประหาร รวมถึงการทำรัฐประหารครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ด้วย แต่เป็นที่สังเกตว่ารัฐบาลซึ่งผู้ก่อการรัฐประหารให้การสนับสนุนอยู่นั้น จักได้แก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจัง สมกับชื่อกล่าวอ้างเพื่อใช้ในการทำรัฐประหาร โดยมากภายหลังจากที่ได้อำนาจรัฐแล้ว สุดท้ายผู้มีอำนาจก็อดที่จะใช้อำนาจดังกล่าวเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้องไม่ได้ แม้ตัวเองจะไม่เอาผลประโยชน์แต่ก็สมยอมให้คนอื่นแสวงหาผลประโยชน์ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของผู้มีอำนาจในบ้านเมืองเป็นปัญหาที่ซับซ้อนเกี่ยวเนื่องกับเหตุปัจจัยหลายมิติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา กฎหมาย ระบบการเมือง อันมิใช่จะสามารถแก้ไขได้ด้วยการใช้กฎหมายบังคับให้หมดไปเพียงมิติเดียว^๑ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานั้น ในคืนวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ นำโดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และต่อมาได้เปลี่ยนเป็นคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ หรือ (คมช) ซึ่งมี พลเอกสนธิ บุญยรัตกลิน ผู้บัญชาการทหารบก เป็นหัวหน้าคณะ โดยโค่นล้มนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นับเป็นการก่อการรัฐประหารครั้งแรกในรอบ ๑๕ ปี รัฐประหารครั้งนี้เกิดก่อนการเลือกตั้งทั่วไป แทนการเลือกตั้งเดือนเมษายนที่ถูกตัดสินให้เป็นโมฆะ นับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในวิกฤตการณ์ทางการเมืองที่ดำเนินมายาวนาน^๒

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดประเด็นในการศึกษาแนวคิดทางการเมืองของไทยปัจจุบันในบทที่ ๓ คือ (๑) แนวคิดทฤษฎีทางการเมืองทั่วไป (๒) แนวคิดทางการเมืองของไทยในอดีต (๓) แนวคิดการเมืองของไทยปัจจุบัน (๔) ประเภทแนวคิดทางการเมืองของไทยปัจจุบัน (๕) วิพากษ์

^๑ สุณัย เศรษฐบุญสร้าง, *ทางสู่ความปรองดองของชาติ*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักพิมพ์แสงดาว, ๒๕๕๔), หน้า ๘๘.

^๒ ธรรมนิติ ชำนาญ, *ปฏิวัติประมวลเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองไทย*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บริษัทไทยควอลิตี้บุคส์ (2006) จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๒๓๓-๒๓๔.

ซึ่งมีรายละเอียดของแนวคิดทางการเมืองของไทยปัจจุบันดังจะกล่าวต่อไปนี้ ก่อนอื่นจะได้กล่าวถึงหลักแนวคิดทฤษฎีทางการเมืองทั่วไป

๓.๑ แนวคิดทฤษฎีทางการเมืองทั่วไป

แนวคิดทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นนักคิดทางตะวันตกและตะวันออกนั้น มีมากมายหลากหลายทฤษฎีในมุมมองด้านแนวคิดทางปรัชญาการเมือง แต่ผู้วิจัยจะขอกล่าวพอสังเขปเฉพาะนักปรัชญาตะวันตก ดังนี้

แนวคิดทางการเมืองของอริสโตเติล

รัฐในอุดมคติ

อริสโตเติลได้เสนอความคิดเกี่ยวกับรัฐในอุดมคติของตน เพื่อเป็นแบบอย่างของนครรัฐที่พึงปรารถนา อริสโตเติลกำหนดโครงสร้างของรัฐไว้ว่า รัฐที่ดีจะต้องแสดงถึงชีวิตที่ดี โดยมีปัจจัยที่แสดงถึงชีวิตที่ดี ๓ ประการคือ ๑) สุขภาพภายนอก (external) ๒) สุขภาพร่างกาย (physical) ๓) สุขภาพจิตใจ (spiritual) และรัฐที่ดีจะต้องปลูกฝังคุณธรรมในจิตใจของประชาชน การมีทหารของรัฐมีเพียงเพื่อป้องกันรัฐไม่ใช่เพื่อการสงคราม^๓

รูปแบบการปกครอง

อริสโตเติล ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการปกครองของนครรัฐต่าง ๆ และสรุปให้เห็นว่า ถ้าใช้จำนวนของผู้ปกครอง และวัตถุประสงค์ของการปกครองจะสามารถจำแนกลักษณะและรูปแบบการปกครองออกได้เป็น ๖ รูปแบบ พร้อมทั้งจำแนกให้เห็นความแตกต่างระหว่างรูปแบบการปกครองที่ดีและเลว ดังตารางข้างล่างต่อไปนี้

ตาราง แสดงประเภทของรูปแบบการปกครอง

^๓ สมบัติ อารังธัญวงศ์, การเมือง : แนวคิดและการพัฒนา, พิมพ์ครั้งที่ ๑๘, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ เสมาธรรม, ๒๕๕๓), หน้า ๘๓.

จำนวนของผู้ปกครอง	วัตถุประสงค์ของการใช้อำนาจ	
	เพื่อส่วนตัว/รูปแบบที่เลว	เพื่อส่วนรวม/รูปแบบที่ดี
คนเดียว	ทรราชย์ (Tyranny)	ราชาธิปไตย (Monarchy)
กลุ่มบุคคล	คณาธิปไตย (Oligachy)	อภิชนาธิปไตย (Aristocracy)
คนจำนวนมาก	ประชาธิปไตย (Democracy)	โพลิตี (Polity)

อริสโตเติล กล่าวว่า รูปแบบการปกครองใดก็ตาม ถ้าผู้ปกครองใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของประชาชน รูปแบบนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่ดี โดยเฉพาะ ราชาธิปไตย อภิชนาธิปไตย และโพลิตี

ส่วนรูปแบบการปกครอง ที่ผู้มีอำนาจใช้ปกครองเพื่อประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ถือว่าเป็นรูปแบบการปกครองที่ไม่ดี โดยเฉพาะ รูปแบบทรราชย์ คณาธิปไตย และประชาธิปไตย

การจำแนกประเภทของรัฐแบบอุดมคติ โดยสรุปจากแบบดีที่สุดไปหาเลวที่สุดอาจพิจารณาได้ดังนี้

๑) รัฐที่มีรัฐธรรมนูญที่ดี เพื่อมุ่งหวังผลบั้นปลายที่ถูกต้อง รัฐบาลย่อมปราศจากความเห็นแก่ตัว จำแนกได้เป็น ดังนี้^๔

ราชาธิปไตย (Monarchy) เป็นรัฐที่มุ่งคุณธรรมสูงสุดเป็นสำคัญ โดยกษัตริย์มีอำนาจสูงสุด แต่เพียงผู้เดียว และเป็นผู้ทรงคุณธรรม รูปแบบนี้จะเป็นรูปแบบการปกครองที่มีประสิทธิภาพสูงสุดเพราะกษัตริย์สามารถใช้อำนาจได้โดยเด็ดขาด และเมื่อกษัตริย์เป็นผู้ทรงคุณธรรม การกระทำของกษัตริย์ย่อมรวดเร็วและเที่ยงตรงกว่ากฎหมาย ในโลกแห่งความเป็นจริงยากที่จะกระทำได้ ดังเช่นความคิดเรื่องราชาปราชญ์ในอุดมรัฐของเพลโต

อภิชนาธิปไตย (Aristocracy) เป็นรูปแบบการปกครองที่มุ่งเน้นเพียงวัฒนธรรมและคุณธรรมของชนชั้นสูงเป็นสำคัญ เป็นการกำหนดให้ผู้ปกครองมีวัฒนธรรมและคุณธรรม แต่การมอบอำนาจไว้กับคนคนเดียวในเบื้องต้นอาจเป็นสิ่งที่ดี แต่เมื่อได้อำนาจแล้วอาจสูญเสียคุณธรรมไปได้

โพลิตี (Polity) เป็นรูปแบบการปกครองที่มุ่งระบียบวินัยยึดมั่นหลักกฎหมายและหลักคุณธรรมตามรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้ชนชั้นปกครองมาจากชนชั้นกลางที่ได้รับการเลือกตั้งจาก

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๗.

ชนชั้นคนรวยและคนจน รูปแบบนี้ฮิสโตเรียลเห็นมีความสอดคล้องกับมนุษย์และโลกแห่งความเป็นจริง

๒) รัฐธรรมนูญที่เลว คือการมุ่งหวังผลจึงเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง ได้แก่
 ทระราชธิปไตย (Tyranny) เป็นรูปแบบการปกครองที่มุ่งใช้อำนาจในการปกครองประชาชนและการกดขี่ข่มเหงประชาชนโดยใช้อำนาจแต่เพียงผู้เดียว มิได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชน

คณาธิปไตย หรือ ธนาธิปไตย (Oligachy or Plutocracy) เป็นรูปแบบการปกครองโดยผู้มั่งคั่งร่ำรวยมีทรัพย์สินสมบัติมากเท่านั้น โดยชนชั้นผู้ปกครองคือชนชั้นที่มั่งคั่งที่สุดของสังคม ในที่สุดผู้ปกครองจะหลงอำนาจจะแสวงหาแต่ทรัพย์สินเงินทอง ฮิสโตเรียลเห็นว่ารูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่เลว

ประชาธิปไตย (Democracy) เป็นรูปแบบที่มุ่งเสรีภาพเป็นที่ตั้งโดยกำหนดว่าชนชั้นปกครองคือมหาชนที่เป็นคนจน รูปแบบประชาธิปไตยตามความคิดของฮิสโตเรียลคือรูปแบบประชาธิปไตยที่ฮิสโตเรียลพบเห็นอยู่ในนครรัฐเอเธนส์ ด้วยเหตุนี้ฮิสโตเรียลจึงจัดว่าการปกครองแบบประชาธิปไตยเป็นแบบที่เลว แต่ก็ยังมีระดับความเลวน้อยกว่าแบบคณาธิปไตย และทระราชธิปไตย

จะเห็นได้ว่าฮิสโตเรียลได้เสนอแนวคิดทางการเมือง ให้กับชาวโลกในการปกครองเพื่อประโยชน์ของมหาชน โดยเฉพาะ ราชาธิปไตย อภิชนาธิปไตย และโพลีตี้ และรูปแบบการปกครองใดก็ตามถ้าผู้มีอำนาจใช้เพื่อประโยชน์ของประชาชนและประชาชนได้รับประโยชน์ รูปแบบการปกครองนั้น จึงเป็นสิ่งที่ดี โดยโลกของความเป็นจริง ไม่ว่าการเมืองการปกครองในรูปแบบใด ล้วนมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องกับแทบทั้งสิ้น

๓.๒ แนวคิดทางการเมืองของไทยในอดีต

แนวคิดทางการเมืองของไทยในอดีต ซึ่งผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงการเมืองไทยในอดีตโดยย่อ ๆ พอเป็นสังเขปเพื่อให้เห็นภาพและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันดังต่อไปนี้

แนวคิดทางการเมืองของไทยในอดีตที่มีบทบาทสำคัญ ๓ กลุ่มคือ

๑) กลุ่มสยามหนุ่ม (Young Siam) มีพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นหัวหน้ากลุ่มมีความคิดแบบหัวก้าวหน้าที่ต้องการเปลี่ยนแปลงประเทศไปสู่ความทันสมัยแบบตะวันตก

๒) กลุ่มสยามเก่า (Old Siam) มีพระราชวังบวรชัยชาญเป็นผู้นำ ประกอบไปด้วยขุนนางรุ่นเก่าที่ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เพราะเกรงจะส่งผลกระทบต่ออำนาจและผลประโยชน์ต่อกลุ่มตน

๓) กลุ่มสยามอนุรักษ์ (Conservative Siam) มีสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์เป็นหัวหน้า ร่วมกับขุนนางในตระกูลขุนนาค โดยมีแนวคิดคัดค้านการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอย่างถอนรากถอนโคน แต่ก็ยอมรับการเปลี่ยนแปลงในระดับที่เห็นว่าจำเป็น^๕

รูปแบบการเมืองปกครองของไทยเริ่มมีแนวคิดในการปกครองซึ่งแยกออกเป็นสามแนวคิดอย่างชัดเจนในช่วงรัชกาลที่ ๕ โดยเฉพาะกลุ่มสยามหนุ่มมีแนวคิดที่จะให้ประเทศพัฒนาแบบอารยธรรมตะวันตกเพราะพระองค์ทรงเห็นว่าขณะนั้นโลกตะวันตกกำลังล้ำหน้านานคมหากเรายังปกครองแบบสมบูรณานายาสีทริราชย์ ไม่เปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองประเทศสยาม (ประเทศไทย) ให้เป็นรูปแบบประชาธิปไตยเสียแล้ว อาจตกเป็นเมืองขึ้นแก่ประเทศมหาอำนาจเป็นแน่แท้ ส่วนกลุ่มที่สองคือกลุ่มแนวคิดสยามเก่านำโดยพระราชวังบวรชัยชาญประกอบไปด้วยขุนนางรุ่นเก่าที่ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองเพราะกลัวว่ากลุ่มพวกตนจะหมดอำนาจและเสียผลประโยชน์ และส่วนกลุ่มที่สามคือ กลุ่มสยามอนุรักษ์นำโดย สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์เป็นหัวหน้า ร่วมกับขุนนางในตระกูลขุนนาค โดยมีแนวคิดคัดค้านการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอย่างถอนรากถอนโคน แต่ก็ยอมรับการเปลี่ยนแปลงในระดับที่เห็นว่าจำเป็น^๖ และต่อมาเมืองไทยก็ได้มีการปกครองแบบประชาธิปไตยหมุนเวียนเปลี่ยนไปพร้อมกับการปฏิวัติรัฐประหารเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน

๓.๓ แนวคิดทางการเมืองของไทยปัจจุบัน

แนวคิดทางการเมืองไทยปัจจุบันมีการปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประชาชนฝ่ายที่เรียกร้องประชาธิปไตยซึ่งเห็นว่าประเทศไทยยังไม่เป็นประชาธิปไตยเต็มใบ เป็นประชาธิปไตยแฝงด้วยเผด็จการ และมีประชาชนอีกฝ่ายหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับการระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน ก็กล่าวว่าเป็นระบอบประชาธิปไตยแบบเผด็จการ

^๕ สุชุม นวลสกุล, และวิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ์, การเมืองและการปกครองไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๓๑), หน้า ๕๙.

^๖ ดูรายละเอียดใน จักร์ พันธุ์เพชร, การเมืองและการปกครองไทย, : มิติทางประวัติศาสตร์และสถาบันทางการเมือง, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บริษัทมายด์พับลิชชิง จำกัด, ๒๕๔๕), หน้า ๗๒-๗๓.

ระบบรัฐสภา เพราะตัวแทนของประชาชนหรือ ส.ส. ส.ว. ที่เข้ามาบริหารปกครองบ้านเมืองนั้น ได้มาจากการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ไม่ใช่ประชาธิปไตยที่มาจากประชาชนอย่างแท้จริง ดังนั้นปัญหาต่างๆ ในปัจจุบันของบ้านเมืองจึงหาข้อยุติไม่ได้เกิดความเห็นต่างคัดแย้งอย่างเห็นได้ชัดผู้วิจัยเห็นว่าแม้ว่าจะเป็นประชาธิปไตยแต่ต้องเป็นประชาธิปไตยที่ประกอบด้วยหลักคุณธรรมกับการปกครองคือ ทศพิธราชธรรม ๑๐ ราชสังคหวัตถุ ๔ จักรวรรดิวัตร ๑๒ อปปริหานิยธรรม ๗ สัมปปริสสธรรม ๗ พรหมวิหาร ๔ อคติ ๔ จึงจะเป็นประชาธิปไตยที่เต็มใบและสมบูรณ์แบบที่มีผู้นำยึดธรรมกับการปกครองอาจช่วยให้บ้านเมืองและประชาชนอยู่ดีมีสุข คือ เริ่มตั้งแต่มีการปฏิวัติรัฐประหารยึดอำนาจ พ.ศ.๒๕๔๙ เป็นต้นมา ที่ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งแตกแยกของคนในชาติ ดังจะได้อธิบายต่อไป

๓.๓.๑ ขบวนการเหตุปฏิวัติ เมื่อ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการเปิดตัว พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่ออกมาขับไล่รัฐบาลไทยรักไทย เพราะเห็นว่าการทุจริตอย่างมากในการบริหารประเทศ มีการแทรกแซงองค์กรต่าง ๆ และเห็นว่าเป็นเผด็จการในระบอบรัฐสภาหมั่นหมั่นต่อความมั่นคงของสถาบันพระมหากษัตริย์ เมื่อกระแสตอบรับของประชาชนทวีมากขึ้น แผนการปฏิวัติรัฐบาลพรรคไทยรักไทย ก็ผุดขึ้นมาในความคิดของผบ.ทบ. และก่อนยึดอำนาจ ๒ เดือนแม่ทัพภาคที่ ๓ พลโทสพรั่ง กัลยาณมิตร (ยศในขณะนั้น) ได้ให้สัมภาษณ์ว่าการเมืองไทยอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานและความเป็นผู้นำอ่อนแอ และกล่าวอีกว่าประเทศไทยมีระบอบประชาธิปไตยที่ไม่ถูกต้อง^๓ สาเหตุอีกประการนอกเหนือจากเหตุผลของ คณะความมั่นคงแห่งชาติหรือ (คมช) แกล้งและนำมาสู่รัฐประหาร คือ ความขัดแย้งทางอำนาจที่เห็นได้จากการโยกย้ายนายทหารประจำปี รวมไปถึงความขัดแย้งระหว่าง พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร กับ ประธานองคมนตรี^๔ จึงเป็นเหตุแห่งการยึดอำนาจรัฐบาล และวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ เวลา ๒๓.๕๐ น. ประกาศแถลงการณ์ ฉบับที่ ๑ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้แถลงการณ์ ฉบับที่ ๑ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

^๓ ธรรมนิศย์ ชำนาญ, ปฏิวัติประมวลเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองไทย , (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยควอลิตี้บุ๊คส์ (2006) จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๒๓๕.

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๓๘.

เป็นที่ปรากฏการณ์แน่ชัดว่า การบริหารราชการแผ่นดินโดยรัฐบาลปัจจุบัน ได้ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งแบ่งฝ่าย สลายความรู้รักสามัคคีของคนในชาติ อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ชาติไทย ต่างฝ่ายต่างมุ่งหวังเอาชนะด้วยวิธีการหลายรูปแบบ และมีแนวโน้มวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยประชาชนส่วนใหญ่เคลือบแคลงสงสัยการบริหารราชการแผ่นดิน อันส่อไปในทางทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างกว้างขวาง หน่วยงาน องค์กระอิสระถูกครอบงำทางการเมือง ไม่สามารถสนองตอบเจตนารมณ์ที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทำให้การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเกิดปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ตลอดจนหมิ่นเหม่ต่อการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ แห่งองค์พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่เคารพเทิดทูนของปวงชนชาวไทยอยู่บ่อยครั้ง แม้หลายภาคส่วนของสังคมจะพยายามประนีประนอมคลี่คลายสถานการณ์มาโดยต่อเนื่องแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถทำให้สถานการณ์ความขัดแย้งยุติลงได้

ดังนั้น คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งประกอบด้วยผู้บัญชาการเหล่าทัพและผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นต้องยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป โดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขขอยืนยันว่า ไม่มีเจตนาเข้ามาเป็นผู้บริหารราชการแผ่นดินเสียเอง แต่จะได้คืนอำนาจการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขกลับคืนสู่ปวงชนชาวไทยโดยเร็วที่สุด ทั้งนี้เพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งความสงบสุขและความมั่นคงของชาติ รวมทั้งเหตุอันควรซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นที่เคารพยิ่งของปวงชนชาวไทยทุกคน^๙

จากคำแถลงการณ์ของคณะปฏิรูปการปกครองที่อ้างเหตุผลในการปฏิวัติยึดอำนาจรัฐบาลนั้นเห็นว่าในช่วงขณะนั้นมีประชาชนกลุ่มหนึ่งซึ่งเรียกตัวเองว่าพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้เดินขบวนขับไล่รัฐบาล กล่าวหาว่ารัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินไม่โปร่งใสมีการทุจริตและแทรกแซงองค์กระอิสระและองค์กรต่าง ๆ และอ้างเหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ กล่าวหาว่ารัฐบาลไม่เคารพสถาบัน หมิ่นเหม่ต่อความมั่นคงของสถาบัน จึงเป็นเหตุให้ทหารออกมาปฏิวัติในคืนของวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ นั้น และในภายหลัง พลเอกสนธิ ได้ให้สัมภาษณ์ครั้งหนึ่งว่าการก่อรัฐประหารเดิมถูกวางแผนให้ดำเนินการในวันที่ ๒๐ กันยายน เพื่อให้ตรงกับการเดินทางต่อต้านรัฐบาลครั้งใหญ่ที่กำหนดเอาไว้ล่วงหน้า เขาได้กล่าวอ้างถึง ตัวอย่างที่เกิดขึ้นในโปรตุเกส

^๙ วีระ อำพันสุข, **ลูกพ่อขุนราม**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาภูมิภววิทยาลัย, ๒๕๕๑),

ซึ่งได้มีการเดินขบวนต่อต้านรัฐบาล พร้อมกับก่อการปฏิวัติโดยกองทัพ ซึ่งโค่นล้มพระเจ้ามานูเอลที่ ๒ แห่งโปรตุเกส และจัดตั้งสาธารณรัฐโปรตุเกสที่หนึ่ง และการก่อการรัฐประหารถูกเลื่อนขึ้นมาเป็นวันที่ ๑๙ กันยายน ขณะที่นายกรัฐมนตรียังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ในนิวยอร์ก

๓.๓.๒ ปฏิกริยาจากนานาชาติ

หลังจากทำการยึดอำนาจรัฐบาลแล้ว มีปฏิกริยาจากนานาชาติมีการวิพากษ์วิจารณ์ในหลายประเทศ เช่น ออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน ไปจนถึงการแสดงความผิดหวังอย่างสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือว่าประเทศไทยเป็นพันธมิตรนอกนาโต และกล่าวว่า การก่อรัฐประหารนั้น “ไม่มีเหตุผลที่ยอมรับได้”^{๙๙} และตามมาด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งเอเชีย (Asian Human Rights Commission) ได้กล่าวถึงการรัฐประหารว่า “เรามีความวิตกกังวลกับการยึดอำนาจครั้งนี้อย่างมาก การใช้กำลังทหารครั้งนี้เป็นการไม่สมควรเป็นอย่างยิ่งในขณะนี้ ที่ถึงแม้จะอยู่ในภาวะวิกฤต แต่ประชาธิปไตยแบบรัฐสภาในประเทศไทย ก็กำลังเติบโตหยั่งรากลึก และศาลกำลังมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นในการบังคับใช้กฎหมาย การปฏิวัติรัฐประหารครั้งนี้เป็นการละเมิดกฎหมายและบทบัญญัติระหว่างประเทศ อย่างสิ้นเชิง ซึ่งประเทศไทยในปัจจุบันได้พยายามปฏิบัติตามกฎหมายและบทบัญญัติระหว่างประเทศมาโดยตลอด”^{๑๐๐}

จากประเด็นการทำรัฐประหารนั้น กล่าวได้ว่า ในยุคแห่งโลกปัจจุบันนี้นานาอารยประเทศไม่ให้การยอมรับในการใช้กำลังทหารเข้าแก้ไขปัญหามันเมือง เพราะเป็นระบอบแห่งเผด็จการ เนื่องจากการปกครองโดยระบบรัฐสภานั้นมีทางออกตามกระบวนการของระบอบวิถีทางแห่งประชาธิปไตยอยู่แล้ว เมื่อเกิดปัญหามันเมืองอารยประเทศไม่ให้การยอมรับ ผู้นำทำการรัฐประหารจึงได้เข้าชี้แจงกับคณะทูตต่าง ๆ ดังนี้

พล.อ. สนธิ บุญยรัตกลิน ผบ.ทบ.ในฐานะหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข กล่าวชี้แจงต่อคณะทูตานุทูตจำนวน ๔๓ ประเทศที่หอประชุมกิตติขจร ถึงการประกาศยึดอำนาจจากรัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ว่าการประกาศยึดอำนาจเพื่อนำไปสู่การปฏิรูปการปกครองประเทศ เป็นไปด้วย

^{๙๙} ธรรมนิติย์ ชำนาญ, ปฏิวัติประมวลเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยควอลิตี้บุ๊คส์ (2006) จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๒๓๕.

^{๑๐๐} เรืองเดียวกัน, หน้า ๒๕๘.

ความเรียบร้อย และได้รับความร่วมมือจากประชาชน และสังคมเป็นอย่างดี ยืนยันว่าจะปฏิบัติหน้าที่ไม่เกิน ๒ สัปดาห์ และใช้เวลาไม่เกิน ๑ ปี ในการยกร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ในราวต้นเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และอยู่ระหว่างการสรรหาผู้ที่เหมาะสมจะมารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีรักษาการ ซึ่งจะมาจากคนกลางที่รักประชาธิปไตย และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์^{๑๒} จากนั้นประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ นำความการบบังคมทูลพระกรุณาว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ สมควรได้รับความไว้วางพระราชหฤทัยได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจความในมาตรา ๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ.๒๕๔๙ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้ง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี บริหารราชการแผ่นดิน ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลปัจจุบัน ผู้รับสนองราชโองการ พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ จากนั้น พล.อ.สุรยุทธ์ ได้รับสนองพระราชโองการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี คนที่ ๒๔^{๑๓} ของประเทศไทย จึงได้จัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวโดยมี พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในการบริหารราชการแผ่นดิน

๓.๔ ประเภทแนวคิดทางการเมืองของไทยปัจจุบัน

ประเภทแนวคิดทางการเมืองของไทยปัจจุบัน ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ในแนวคิดทางการเมืองของไทยปัจจุบันนั้น มี ๒ ประเภท คือ ฝ่ายประชาชนที่เรียกร้องประชาธิปไตย และ ฝ่ายประชาชนที่ไม่เห็นด้วยกับระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน เพราะเป็นระบอบประชาธิปไตยที่ไม่บริสุทธิ์เป็นประชาธิปไตยแบบเผด็จการระบบรัฐสภาและได้มาจากการซื้อเสียง นี่คือ ความเห็นต่างที่ทำให้เกิดความขัดแย้งของประชาชนสังคมในปัจจุบัน สุนัย เศรษฐบุญสร้าง ได้กล่าวไว้ว่า “ความขัดแย้ง” ที่ระบบการเมืองไทยกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ ในอีกด้านหนึ่งก็อาจจะเป็น “พลังขับเคลื่อน” ทางประวัติศาสตร์ เพื่อการพัฒนาระบบสังคมการเมืองไทยสู่ความเจริญงอกงาม

^{๑๒} ธรรมนิติย์ ชำนาญ, ปฏิวัติประมวลเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยควอลิตี้บุ๊คส์ (2006) จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๒๔๒.

^{๑๓} วีระ อัมพันสุข, ลูกพ่อขุนราม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๑),

ยิ่งขึ้นอีกตามกฎ (Dialectic) ก็ได้ ซึ่งหลังทหารเข้ายึดอำนาจรัฐบาลในคืนวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ก็มีกลุ่มประชาชนไม่เห็นด้วยออกมาต่อต้าน และมีประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งเห็นด้วยกับการรัฐประหารในครั้งนี้ ประชาชนจึงมีความคิดออกเป็นสองฝ่ายชัดเจน ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย สุนัย เศรษฐบุญสร้าง ยังได้กล่าวถึงประชาชนที่มีแนวคิดเห็นทางการเมืองต่างกันออกเป็นสองฝ่ายว่า “ผมรู้จักคนที่ไปร่วมชุมนุมกับฝ่าย “เสื้อแดง” และฝ่าย “เสื้อเหลือง” หลายคน ผมได้ยินเรื่องเล่าจากคนเหล่านี้ถึงบรรยากาศที่คล้ายคลึงกันในการชุมนุมต่อสู้ของมวลชนทั้งสองฝ่าย เช่น มีคนจำนวนนับหมื่น ๆ คนพร้อมใจกันไปชุมนุมต่อสู้ร่วมกับแต่ละฝ่ายโดยไม่มีอารมณ์สลับใจ ไปด้วยอุดมการณ์ที่อยากเห็นบ้านเมืองดีขึ้น บรรยากาศการชุมนุมเป็นไปอย่างอบอุ่น เป็นสังคมของคนแปลกหน้าซึ่งไม่เคยรู้จักกันมาก่อนแต่ก็มีใจตรงกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างการชุมนุมดุจญาติมิตรอันพบเห็นได้ยากในบรรยากาศของสังคมปรกติ ตลอดจนได้เรียนรู้เรื่องราวทางการเมืองมากมายที่ไม่เคยรับรู้มาก่อนจากเวทีปราศรัยของแต่ละฝ่าย”^{๑๔} ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๓.๔.๑ แนวคิดที่หนึ่งฝ่ายต่อต้านการปฏิวัติรัฐประหาร

หลังทหารเข้ายึดอำนาจรัฐบาลในคืนวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ก็มีกลุ่มประชาชนไม่เห็นด้วยออกมาต่อต้าน วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙ ในช่วงเที่ยงวัน ร.ต. ฉลาด วรฉัตร และ นาย ทวี ไกรคุปต์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทำการประท้วงการรัฐประหารที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย บริเวณถนนราชดำเนิน นายทวิกังปายระบุว่ากระผม นายทวี ไกรคุปต์ ประกาศขออดข้าวประท้วงผู้ที่ล้มล้างประชาธิปไตย ทำให้บ้านเมืองถอยหลังและแตกแยก พร้อมทั้งทำการแจกจ่ายจดหมายเปิดผนึกของตนให้กับบรรดาสื่อสารมวลชน จากนั้นทหารได้เข้าเก็บป้ายประท้วงออกจากอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย^{๑๕} และนักศึกษาบางส่วนออกมาต่อต้านโดยศูนย์ข่าวกิจกรรมนักศึกษาประมาณรัฐบาลเผด็จการทหารว่า เป็นการฉีกรัฐธรรมนูญปี พ.ศ.๒๕๔๐ ซึ่งเป็นฉบับที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมการร่างมากที่สุด และประชาชนได้รับประโยชน์มากที่สุด ในการรัฐประหารครั้งนี้ เป็นการปิดหูปิดตาประชาชนด้วยการควบคุมสื่ออย่างเบ็ดเสร็จ รวมไปถึงการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน และได้เรียกร้องประชาชนร่วมกันใส่ชุดดำหรือปลอกแขนดำไว้อาลัย

^{๑๔} สุนัย เศรษฐบุญสร้าง, **ทางสู่ความปรองดองของชาติ**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักพิมพ์แสงดาว, ๒๕๕๕), หน้า ๖-๗.

^{๑๕} ธรรมนูญ ชำนาญ, **ปฏิวัติประมวลเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองไทย**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยควอลิตี้บุ๊กส์ (2006) จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๒๔๗.

ประชาธิปไตย และไปร่วมกับกลุ่มองค์กรที่เรียกตัวเองว่า “เครือข่าย ๑๙ กันยา ด้านรัฐประหาร” มีการชุมนุม กล่าวแถลงการณ์ที่หน้าศูนย์การค้าสยามพารากอน เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เวลา ๑๘.๐๐ น. หลังจากเหตุการณ์รัฐประหาร นับเป็นการประท้วงครั้งแรก และเรื่อยมา

จนถึงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เวลา ๑๗.๐๐ น. กลุ่มประท้วงจำนวน ๕๐-๖๐ คน ได้มาชุมนุมกันที่ลานปรีดี หน้าตึกโดม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่ออภิปรายคัดค้านการรัฐประหารและจัดเสวนาในหัวข้อ “ทำไมเราต้องคัดค้านรัฐประหาร” ซึ่งจัดโดยศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในชื่อ “กลุ่มโดมแดง” เครือข่ายนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเสรีภาพ, นิสิตนักศึกษาจาก มหาวิทยาลัยมหิดล, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, โดยระบุว่าเป็นการอารยะขัดขืนภาคปฏิบัติ มีอุเชนทร์ เชียงแสน ผู้ก่อตั้งกลุ่มโดมแดง^{๑๖} จากเหตุการณ์ทำรัฐประหารนั้นจะเห็นว่า มีกลุ่มประชาชนและนิสิตนักศึกษาที่ไม่เห็นด้วยออกมาต่อต้านในการล้มล้างการปกครอง และพัฒนาการมาเป็นมวลชนกลุ่มใหญ่ขึ้นเรื่อยมาที่เรียกตัวเองว่า แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) มีการชุมนุมกันที่ท้องสนามหลวงในการขับไล่ คณะรัฐประหารและรัฐบาลรักษาการของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ และประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งก็เห็นด้วยกับการยึดอำนาจรัฐบาลและให้การสนับสนุน จึงเกิดมีเวทีของ “ฝ่ายประชาชนที่เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วย” ขึ้นมามีประชาชนเข้าร่วมชุมนุมทั้งสองฝ่าย

ส่วนเวทีที่ฝ่ายเสื้อแดง อาศัยเรื่องเล่าอีกด้านหนึ่งโดยมีแนวคิดว่าการใช้อำนาจที่อยู่นอกเหนือการตรวจสอบควบคุมของประชาชนตามวิถีทางประชาธิปไตย บิดเบือน “หลักความยุติธรรมในฐานะแห่งความเป็นธรรม” (Justice as fairness) ของบ้านเมือง ให้เกิดการใช้อำนาจรัฐปฏิบัติต่อประชาชนฝ่ายต่าง ๆ อย่างไม่เสมอภาคเท่าเทียมกันเป็นสองมาตรฐาน ฯลฯ เพื่อปลุกกระดมให้เห็นว่าถ้าปล่อยไว้บ้านเมืองถูกครอบงำด้วยอำนาจที่ไม่เป็นประชาธิปไตยเช่นนี้ต่อไป และยั่วนเวียนอยู่กับการทำรัฐประหาร ฉีกรัฐธรรมนูญ ร่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็ทำรัฐประหาร ดังเช่นที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าเหมือนแผ่นเสียงดกร้อง นับตั้งแต่การปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดินเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา ประเทศชาติของเราคงจะล่มจมแน่ท่ามกลางกระแสการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่เป็นไปอย่างรุนแรงเข้มข้นในโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ นี่อันเป็นเหตุผลชักจูงผู้คนอีกฝ่ายมาร่วมชุมนุมต่อสู้อย่างหวังจะมีส่วนช่วยสร้าง การเมืองที่เป็นธรรมและเป็นประชาธิปไตย โดยประชาชนสามารถตรวจสอบควบคุมการใช้อำนาจของผู้บริหารบ้านเมืองได้

^{๑๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๔๙.

อย่างแท้จริง อันเป็นแนวคิดเชิงคุณค่าทางการเมืองที่สอดคล้องกับ ลัทธิประชาธิปไตย ซึ่งเรา
รับเข้ามาจากอารยธรรมตะวันตก^{๑๗}

เมื่อฝ่ายเวทีเสื้อแดงมีความคิดว่าการทำรัฐประหารนั้นซึ่งเกิดบ่อยครั้งหลังจากการ
เปลี่ยนแปลงมาเป็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีการใช้อำนาจไม่แคร์ความรู้สึกของ
ประชาชน เป็นเผด็จการทหาร ใช้อำนาจกับฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองอย่างไม่เป็นธรรมและ
ประชาชนที่มีแนวคิดทางการเมืองตรงข้ามกับตน มีการฉีกรัฐธรรมนูญบ่อยครั้งประเทศไม่พัฒนา
ในขณะที่โลกกำลังเปลี่ยนแปลง ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการปกครอง นี่คือนโยบาย
ความเชื่อประชาชนฝ่ายเสื้อแดง

๓.๔.๒ แนวคิดที่สองฝ่ายสนับสนุนการทำปฏิวัติรัฐประหาร

ซึ่งเรียกตัวเองว่าพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พธม.) ขณะที่เวทีฝ่ายเสื้อ
เหลือง อาศัยเรื่องเล่าอีกด้านหนึ่งโดยมีแนวคิดกรณีนักการเมืองฉ้อฉล ใช้อำนาจแสวงหา
ผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้องพุดปดมดเท็จ ททุจริตโกงกิน มอมเมาประชาชนด้วยนโยบาย
ประชานิยมแล้วใช้เงินที่โกงกินมาได้ซื้อเสียงเพื่อกลับมายึดกุมอำนาจรัฐ บั่นทอนความมั่นคงของ
สถาบันพระมหากษัตริย์ เพื่อปลุกกระดมให้เห็นว่าถ้าปล่อยไว้บ้านเมืองเป็นเช่นนี้ต่อไป
ประเทศชาติคงล้มจมแน่ในอีกไม่ช้า อันเป็นเหตุผลชักจูงให้ผู้คนมาร่วมชุมนุมต่อสู้โดยหวังจะมี
ส่วนช่วยสร้าง การเมืองใหม่ ที่เอื้ออำนวยให้ คนดีมีคุณธรรม มาเป็นผู้บริหารบ้านเมืองแทน
นักการเมืองไร้คุณธรรม ที่มาจากการเลือกตั้งดังเช่นที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ แม้จะต้องอาศัยวิธีทำ
รัฐประหารเพื่อให้ได้มาซึ่งการเมืองใหม่ดังกล่าวก็ตามอันเป็นแนวคิดเชิงคุณค่าทางการเมืองที่
สอดคล้องกับกรอบอุดมการณ์ใน ลัทธิจารีตนิยมแบบเดิมของสังคมไทย^{๑๘}

เมื่อเวทีฝ่ายเสื้อเหลืองมีแนวคิดว่่านักการเมืองและรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ มีการฉ้อฉล
ทุจริตโกงกินเชิงนโยบาย แสวงหาผลประโยชน์เพื่อพวกพ้องของตน มอมเมาประชาชนโดย
นโยบายประชานิยม เข้ามาบริหารประเทศไม่ชอบธรรมมีการซื้อเสียงในการเลือกตั้ง และบั่นทอน

^{๑๗} สุนัย เศรษฐบุญสร้าง, ทางสู่ความปรองดองของชาติ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงดาว,
๒๕๕๕), หน้า ๘.

^{๑๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘.

สถาบันพระมหากษัตริย์ ในอนาคตอาจทำให้ประเทศชาติเกิดวิกฤติถึงล้มจมเป็นแน่แท้ และเห็นด้วยกับการยึดอำนาจรัฐประหาร นี่คือ แนวคิดความเชื่อของประชาชนฝ่ายเสื้อเหลือง

ซึ่งในขณะนั้นที่ลอสแอนเจลิส มีผู้ชุมนุมพร้อมออกแถลงการณ์สนับสนุนคณะปฏิรูปการปกครอง ที่หน้าสถานกงสุลใหญ่ และพันธมิตรฯ ในนครชิคาโก ออกแถลงการณ์สนับสนุนคณะปฏิรูปการปกครอง เมื่อวันที่อังคารที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ตามเวลาในนครชิคาโก ซึ่งเดิมได้นำตัวร่วมตัวกันประท้วงขับไล่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร พร้อมกับพันธมิตรในประเทศไทย ได้เปลี่ยนมาเป็นการชุมนุมแสดงความยินดี หลังทราบข่าว พ.ต.ท.ทักษิณ ถูกยึดอำนาจจาก คปค.และมีกลุ่มคนในนิวยอร์กได้มีการรวมตัวกันสนับสนุนคณะปฏิรูปการปกครองหน้าสหประชาชาติโดยมีการถือป้ายล้อเลียนทักษิณ ส่วนกลุ่มนักศึกษาไทยระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด หรือกลุ่ม Oxford Initiative ได้ประชุมประจำเดือนกันที่ร้าน รอยัลโอ๊คผับ และแถลงแสดงความเสียใจและคัดค้านรัฐประหาร^{๑๙} จะเห็นได้ชัดว่ามีประชาชนที่เห็นด้วยกับการทำรัฐประหาร คือ พันมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พธม) ซึ่งประชาชนกลุ่มนี้เห็นว่ารัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มีการบริหารประเทศไม่โปร่งใสมีการทุจริต บริหารประเทศแบบทุนนิยม เป็นเผด็จการเสียงข้างมาก ไม่ฟังเสียงข้างน้อย และไม่ฟังเสียงนักวิชาการที่ออกมาเตือนในการบริหารปกครองบ้านเมือง ซึ่งอาจนำพาประเทศไปสู่ความเสียหายในอนาคต

ความคิดของประชาชนจึงได้แยกออกเป็นสองฝ่ายอย่างชัดเจน และได้ทำกิจกรรมทางการเมืองโดยการชุมนุมของประชาชนทั้งสองฝ่าย ตั้งแต่การรัฐประหารปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๕๔ เกิดความแตกแยกของสังคมอย่างกว้างขวาง ยากที่จะเยียวยาได้เพราะความคิดทางการเมืองไม่ตรงกัน ต่างฝ่ายต่างมีเหตุผลของตน และมีความเชื่อมั่นว่าพวกตนเป็นผู้กระทำที่ถูกต้อง เพราะคนที่ไปร่วมชุมนุมกับฝ่ายเสื้อแดง และฝ่ายเสื้อเหลืองละทิ้งความสุขความสงบสุขสบายที่บ้านมาเผชิญกับความยากลำบาก อดหลับอดนอน ตากแดดตากฝนอยู่บนท้องถนน รวมถึงเสี่ยงเป็นเสี่ยงตายในบางครั้ง ก็ด้วยความเชื่อทางการเมืองบางอย่างที่แตกต่างกันเท่านั้น

^{๑๙} ธรรมนิติ ชำนาญ, ปฏิวัติประมวลเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยควอลิตี้บุ๊กส์ (2006) จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๒๕๕.

๓.๕ สรุปวิเคราะห์

ตามทฤษฎีของผู้วิจัยมีแนวคิดที่ว่าผู้ก่อการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ทั้งผู้ที่อยู่เบื้องหน้าและเบื้องหลัง ส่วนใหญ่มีเจตนาดีที่อยากช่วยคลี่คลายปัญหาความขัดแย้งในบ้านเมืองที่เกิดขึ้นก่อนหน้าเหตุการณ์รัฐประหาร แต่ด้วยความไม่เข้าใจสภาพการณ์ของโลกยุคสารสนเทศและโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต แล้วแก้ปัญหาด้วยกรอบความคิดแบบเก่าที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพชีวิตที่แท้จริงของบ้านเมืองและบุคคลในโลกปัจจุบัน ผลจึงกลับทำให้ปัญหาความขัดแย้งแตกแยกในชาติและประชาชนขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวางและสลับซับซ้อนขึ้นกว่าเดิม พระพรหมคุณาภรณ์ ได้กล่าวถึงการเมืองที่ดีในสังคมไทยว่า “การเมืองไทยยังอยู่ในยุคที่นักการเมืองจะต้องพยายามในการที่จะสร้างความยอมรับนับถือความไว้วางใจและศรัทธาขึ้นในจิตใจของประชาชน” นี่ถือเป็นแนวทางการสรรค์สร้างทางการเมืองที่ดีนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป^{๒๐} หรือประยุกต์ปรับใช้แนวคิดทางการเมืองของเพลโต หรือทฤษฎีของอริสโตเติล ที่ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการปกครองของนครรัฐต่าง ๆ และสรุปให้เห็นว่า ถ้าใช้จำนวนของผู้ปกครองและวัตถุประสงค์ของการปกครองจะสามารถจำแนกลักษณะและรูปแบบการปกครองออกเป็น ๖ รูปแบบ พร้อมทั้งจำแนกให้เห็นความแตกต่างระหว่างรูปแบบการปกครองที่ดีและเลวได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยได้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นรู้สึกไม่สบายใจ จึงเสนอแนวคิดทางการเมืองในพุทธปรัชญาเถรวาท เพื่อส่งเสริมการปกครองของไทยปัจจุบันดังที่ปรากฏในบทที่ ๔ ต่อไปนี้

^{๒๐} พระสานนท์ จรณธมฺโม (เตียนวน), “การศึกษาเชิงวิเคราะห์และเปรียบเทียบแนวคิดทางการเมืองของเพลโตกับพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต)”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๗๕.